

Schriftmeditatie

"...allen, die op Hem betrouwen, zullen niet schuldig verklaard worden".

Psalm 34:23b

Wat een wonder van genade voor ellendigen.
Wat een trouw voor trouwelozen.
Wat een troost voor troostelozen.
Wat een kracht voor krachtelozen.
Wat een moed voor moedelozen.
Wat een gerechtigheid voor goddelozen.

Daar staat de trouwe Borg aan de oever van de Jordaan om gedoopt te worden. Daar ligt de enige Middelaar in het stof van de hof van Gethsémané. Daar hangt de Zoon des mensen aan het hout van het kruis.

Hij leeft, Hij lijdt, Hij sterft, en ... Hij betrouwt op God. Hij wordt schuldig verklaard, ter dood verwezen, en ... Hij betrouwt op God.

Hoe is toch de Naam van deze Plaatsbekleder?
Zijn Naam is Jezus: Zaligmaker, Ruimtemaker,
Hij maakt onbetrouwbaren zalig. Hij draagt de
straf voor hun verraad. Hij doet Gods wil, zo
boos door hen versmaadt. Hij geeft Zijn Vader in
alles het vertrouwen. Hij houdt Zich aan Zijn
Woord en Wil.

Hebt u op God vertrouwt? Heeft het gevallen A-
damskind de wil van de Vader gedaan?

Nee, onze misdaden voeren ons henen weg als een
wind. Wij hebben het vertrouwen op Hem verloren...
Maar toch staat er: allen die op Hem vertrouwen.
Die trouwe Borg was Plaatsbekleder, de tweede A-
dam. Hij deed het niet voor Zichzelf.

Waarom deed Hij het dan?

Om het eeuwige welbehagen.

Voor wie deed Hij het dan?

Voor de gegevenen van de Vader.

Hij deed het voor trouwelozen die nooit meer naar
Hem wilden omzien. Hij deed het voor mensen die
zichzelf en de duivel meer vertrouwden dan God,
hun Schepper. Waartoe?

Opdat hun ijdel vertrouwen openbaar zou komen.

Opdat zou blijken dat hun waarheid de leugen is
en hun gerechtigheid verwerpelijk.

De betrouwende Middelaar verwierf de Heilige
Geest voor zulke ellendigen. Nu gaan ze geloven:
die man of vrouw ben ik; ik heb God niet in erken-
tenis gehouden. Ze geloven: ik heb God nooit ver-
trouwd; ik ben schuldig aan opstand en verloren
vertrouwen.

Wat nu? Waar zou zo'n trouweloze op vertrouwen?

Bij mensen is geen trouw en waarheid meer.

Hoor nu toch ellendigen. De Heilige Geest be-
veelt het. Hoor de stem van de Hoogwaardige Majes-
teit: Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in welke
ik al Mijn welbehagen heb.

Uw trouweloosheid is gestraft, uw ongerechtigheid
verzoend. De straf, die ons de vrede aanbrengt,
was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing
geworden. De Heilige Geest richt het oog van het
geloof op de trouwe Borg. Ons ijdel vertrouwen

wordt geknakt.

Allen, die op Hem betrouwen.
Waar komen ze vandaan? Jit Hem.
Waar gaan ze naar toe? Naar Hem.
De Heilige Geest geeft hen vertrouwen op Zijn
trouw, Jezus' onbezweken trouw. Hoor Hem roepen:
Vader, hier ben ik; Uw wil geschiede. Vader, U
vertrouw Ik van de schoot van Mijn moeder aan.
Gaan trouwelozen dan toch op Hem betrouwen?
Gewis. In de Heere Jezus bstrouwen ze eeuwig op
de trouw van de Vader. Dóór de Heere Jezus zijn
ze verlost van de vloek over de trouwelozen. Op
de Heere vertrouwen ze door de Geest van het ge-
loof, de Geest van de genade, de Geest van Chris-
tus.

Allen, die op Hem betrouwen zullen niet schul-
dig verklaard worden. De Vader is tevreden met
Zijn trouwe en geliefde Zoon. De Vader is tevre-
den met ellendige zondaren die geen vertrouwen
hebben buiten Hem. De Vader hoort het geroep: ik
geloof Heere, kom mijn ongelovigheid te hulp.
De Vader zegt: Ik verklaar u rein, heilig en
rechtvaardig. De Vader vindt geen schuld in u.
Hij wilde de schuld in Zijn lieve Zoon vinden.
O nee, de Vader zag onze verdienelijke trouweloos-
heid niet door de vingers. Eer Hij die zonden on-
gestraft liet blijven, heeft Hij ze gestraft in
Zijn heilig kind Jezus aan het hout.
Waar is nu de vloek van de wet? Op Golgotha.
Waar is het aanklagend geweten? Het zwijgt. Nu
nog niet altijd, maar straks eeuwig.

Allen, die op Hem betrouwen, zullen niet schul-
dig verklaard worden.

Zijn welbehagen wil het niet.

Zijn glorie gedooft het niet.

Zijn liefde doet het niet.

Eeuwig vrij van het oordeel van de verlatting.

Daar spreekt het betrouwen: op U o Heere betrouw
ik. De duivel, de wereld en ons boze hart houden
niet op met te vragen: waar is nu uw God?

De Heilige Geest houdt ook niet op, en getuigt:
daar hangt Hij, God gecpenoerd in het vlees.

Waarom loch? Wij doorgronden het niet.
Hij heeft het gewild.
De Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

O onze God, o vast vertrouwen
van 't allerverste land,
op wien al 's aardrijks einden bouwen
en 't wijdestgelegen strand.
Gij, die de hemelhoge bergen
doet pal staan door Uw kracht,
zodat zij vloed en stormen tergen,
Gij zijt omgord met macht.